

DIVENDRES SANT CELEBRACIÓ DE LA PASSIÓ I MORT DEL SENYOR

Homilia pronunciada a la Catedral Basílica de Sant Pere de Vic, el dia 29 de març del 2013

La celebració cristiana del Divendres Sant té el seu centre en la creu. Adorarem la imatge de la santa creu que ens farà present la creu gloriosa on morí el nostre Salvador. Però també la creu s'ha fet present en les lectures que ens han estat proclamades i, sobretot, en la lectura de la Passió segons sant Joan. Hem escoltat el relat de la Passió amb fe i amb devoció, sabent que en aquests fets es va realitzar la nostra salvació, la nostra llibertat. Per la mort de Crist ens ha vingut la vida!

És la mirada de fe la que ens fa descobrir en la mort de Jesús en la creu la salvació de la humanitat, la nostra salvació. Estem en l'Any de la Fe; un any per a redescobrir-nos creients, per a enfortir la nostra fe en Crist. El Divendres Sant és una ocasió propícia per a posar la mirada en Jesús. Una mirada agraïda. Una mirada amorosa. Una mirada profunda, que ens ajudi a entrar una mica més en el misteri central de la nostra salvació. Recordem les paraules de sant Pere: *Heu estat rescatats de la vostra inútil manera de viure, rebuda per tradició dels vostres pares, no pas amb res de corruptible, amb plata o amb or, sinó amb una sang preciosa, com la d'un anyell immaculat i innocent, el Crist, predestinat abans de la creació del món i manifestat al final del temps a causa de vosaltres* (1Pe 1,18-20). I tot recordant-les, adonem-nos que hem estat alliberats al preu de la sang preciosa del Fill etern de Déu. I això no són paraules boniques, sinó la realitat fonamental de la nostra vida. No podem passar mai insensibles davant la creu de Crist. No podem restar indiferents després d'escoltar el relat de la passió i mort de nostre Senyor Jesucrist.

En el verset abans de la lectura de la Passió hem cantat unes paraules de la carta de sant Pau als cristians d'Efes: *Crist es féu per nosaltres obedient fins a la mort, i una mort de creu.* (Fl 2,8). Aquestes paraules ens fan mirar la mort de Crist com un misteri d'obediència al Pare. I la nostra carn i la nostra sang es rebel·len contra aquesta realitat: Com pot un pare voler la mort del seu fill? Quina obediència és aquesta que porta a la mort? Encara més, en aquest obediència hi entrem nosaltres, ja que sant Pau ens diu que Crist es féu «per nosaltres» obedient. Com és possible això, quan els homes més que obediència volem llibertat? Per quina raó nosaltres necessitem que el Fill de Déu mori per nosaltres? Si som sincers, en el fons del nostre cor hi ha una rebel·lia davant la creu i la mort de Jesús. Ens costa d'entendre que nosaltres sense Crist, sense Déu, no som res.

Però, aquí rau la clau de la nostra fe cristiana. Ens cal demanar llum i més llum a l'Esperit Sant per entrar en aquest misteri de la nostra salvació, de la nostra llibertat, de la nostra vida.

En Jesús veiem sempre el desig de complir la voluntat del Pare: *El Fill de Déu ha baixat del cel no per fer la seva voluntat, sinó la del qui l'ha enviat* (Jn 6,38). Des del primer moment de la seva Encarnació, el Fill accepta el disseny de salvació divina en la missió redemptora: *El meu aliment és fer la voluntat d'aquell que m'ha enviat i dur a terme la seva obra fins a la fi* (Jn 4,34). En tota la vida de Jesús, i això es manifesta clarament en l'evangeli de sant Joan, apareix ell amb un sol desig: fer la voluntat del Pare. Sembla com si Jesús solament tingués ulls i cor per a estar atent a la voluntat del Pare. I ja sabem quina és la voluntat del Pare: *Déu ha estimat tant el món que ha donat el seu Fill únic perquè no es perdi cap dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna* (Jn 3,16). Aquest desig d'acceptar el disseny d'amor redemptor del seu Pare anima tota la vida de Jesús, perquè la seva passió redemptora és la raó de ser de la seva Encarnació. Va dir Jesús en el temple: *Pare, salveu-me d'aquesta hora!*

Però per això he arribat jo en aquesta hora (Jn 12,27). I hem escoltat en la Passió, quan és detingut en l'hort de les Oliveres: El calze que m'ha donat el Pare, no l'he de beure? I, encara clavat a la creu, diu abans d'expirar: Tot s'ha acomplert (Jn 19,30).

El misteri de l'obediència de Crist fins a la mort i mort en creu és el misteri de la nostra salvació. Jesús, obedient al Pare, mostra en la seva passió, la passió d'amor de Déu envers la humanitat. El pecat de la humanitat és el misteri de la mort de la humanitat. El cor de Déu impassible és ple d'amor misericordiós envers la humanitat, envers tots i cada un de nosaltres: Déu es compadeix de la humanitat, pateix amb la humanitat. Déu ha posat la seva mirada en la nostra misèria. Ell no ens ha abandonat al poder del pecat i de la mort. Ell vol refer el seu disseny amorós de la creació amb un disseny d'amor misericordiós. Llegim en el Catecisme de l'Església Catòlica: «Lliurant el seu Fill pels nostres pecats, Déu manifesta que el seu disseny sobre nosaltres és un disseny d'amor benivolent que precedeix tot mèrit nostre: *En això consisteix l'amor: no som nosaltres qui hem estimat Déu, sinó que és ell qui ens ha estimat i ha enviat el seu Fill com a propiació pels nostres pecats (1Jn 4,10). La prova que Déu ens ha estimat és que, quan érem encara pecadors, el Crist va morir per nosaltres (Rm 5,8)*» (núm. 604).

El Fill de Déu, fet home per nosaltres i per la nostra salvació, ha ocupat el nostre lloc. Ell, germà nostre i Fill de Déu, ha fet possible el que semblava impossible: refer la desobediència del nostre primer pare, Adam, i en ell totes les nostres desobediències a Déu, les desobediències de tota la humanitat. Ens diu sant Pau: *Així com per la desobediència d'un sol home molts foren constituïts pecadors, també per l'obediència d'un sol molts seran constituïts justos (Rm 5,19)*. Jesús va oferir reparació per les nostres faltes i va pagar al Pare el deute dels nostres pecats.

Aprenquem, germans estimats, la lliçó d'obediència al Pare que Jesús ens mostra en la seva passió i mort. Agraïm-li la seva donació lliure a la voluntat del Pare pel nostre amor, per la nostra salvació i llibertat. Pel nostre baptisme hem entrat en la gran família dels fills de Déu; aquells que són a casa, no com a servents o esclaus, sinó com a fills. Visquem l'obediència filial al Pare. Deixem-nos sempre a les seves mans en la seva voluntat, que és de salvació per a nosaltres i, per mitjà nostre, per a molts germans. En un món que es vanta de la llibertat enfront de Déu, nosaltres, els cristians, hem de donar el testimoni de l'obediència al Pare. Aquest és el testimoni que el nostre món espera perquè desitja un món millor, però no sap que solament en Jesús, mort i ressuscitat, obedient al Pare, aquest és possible.

Santa Maria, Mare de Jesús, obedient sempre al Pare i ferma al peu de la creu, mostreu-nos el camí de la vida en la llibertat plena complint la voluntat de Déu. Maria, Mare Dolorosa al peu de la creu, pelegrina de la fe, ajudeu-nos a «creure com vós, a abandonar-nos en la veritat mateixa de la Paraula del Déu vivent, sabent i reconeixent humilment com en són, d'insondables, els seus dissenys i, d'inescrutables, els seus camins» (cf. Joan Pau II, *Redemptoris Mater*). Així sigui.